

A sors-rontó árnyék-énről mégegyszer

Kozma Szilárd karmasztrológus közlése:

Kozma Szilárd – Sike Sára – Nagy Annamária:

Többet a kegyetlenül veszélyes, élet- és sorsrontó árnyék-énről Általában az Ikrek és a Szûz- karmával rendelkező személyeknek van egy (a legtöbb esetben még maguk elöl is) elrejtett, eltitkolt énjük (megváltásellenes gondolatokat gyártó és sugalló hamis öntudati központjuk), amelyik a tudattalan mélységeiből manipulálja, irányítja őt. Ráadásul úgy terelgeti és vezeti az orránál fogva a „gazdáját”, hogy annak fogalma sincs arról, hogy ezek a kivülálló számára esetleg nevetséges ambíciók, obstrukciós sugallatok, irracionális félelmek, és homályos iszonyatok igazából nem az övéi, nem a nappali éber tudata, az erkölcsi gondolkozása által létrehozott saját gondolatai, hanem egy, a morális gondolkozásától idegen, az ő javát – A tényleges boldogulását, egészségét és ezáltal a megváltását és - semmiképpen nem szolgáló, a karmájának az esszenciáját képező, negatív szellemi sugallat hatására fogadja be azokat az éber gondolataiban, érzéseiben, mintha azok ténylegesen is, a pozitív öntudatához is hozzátartoznának. Ezt a tudattalanunkból érkező és a tudatinkban is rejtőzködő szellemi ikertestvért leleplezni igen nehéz. Nagyon ébernek kell lenni, hiszen ez a második gondolati központunk, a karmikus, negatív meghatározódásokat éppen a tudattalanunkban levő sugallat szerű negatív karmikus készetéseket ki- és felhasználva tudja irányítani a gazdát, így annak nehéz a józan eszére, a nappali tudatos énjére hallgatni (még akkor is, ha amúgy akarna, szeretne).

A pozitív belső átalakulási munkának csak nagyon sokára látszik meg az eredménye, és az árnyék-én az azonnali eredmények elmaradásakor, azonnal “lobbizni” kezd a személyi tudaton belül, hogy jobb, ha a gazda nem is törekszik a változásra, mert úgy sem lehet azt elérni, vagy úgyszincs annak semmi komoly értelme. Nagy éberségre van szükség ahhoz, hogy ezt a hangot felismerje, és tudatosítsa, hogy ez valójában nem ő, nem tartozik hozzá, bármennyire is ezt a látszatot próbálja kelteni a folyton duruzsoló árnyék-én.

Kozma Szilárd karmasztrológus közlése:

Kozma Szilárd – Sike Sára – Nagy Annamária:

Többet a kegyetlenül veszélyes, élet- és sorsrontó árnyék-énről Általában az Ikrek és a Szûz- karmával rendelkező személyeknek van egy (a legtöbb esetben még maguk elöl is) elrejtett, eltitkolt énjük (megváltásellenes gondolatokat gyártó és sugalló hamis öntudati központjuk), amelyik a tudattalan mélységeiből manipulálja, irányítja őt. Ráadásul úgy terelgeti és vezeti az orránál fogva a „gazdáját”, hogy annak fogalma sincs arról, hogy ezek a kivülálló számára esetleg nevetséges ambíciók, obstrukciós sugallatok, irracionális félelmek, és homályos iszonyatok igazából nem az övéi, nem a nappali éber tudata, az erkölcsi gondolkozása által létrehozott saját gondolatai, hanem egy, a morális gondolkozásától idegen, az ő javát – A tényleges boldogulását, egészségét és ezáltal a megváltását és - semmiképpen nem szolgáló, a karmájának az esszenciáját képező, negatív szellemi sugallat hatására fogadja be azokat az éber gondolataiban, érzéseiben, mintha azok ténylegesen is, a pozitív öntudatához is hozzátartoznának. Ezt a tudattalanunkból érkező és a tudatinkban is rejtőzködő szellemi ikertestvért leleplezni igen nehéz. Nagyon ébernek kell lenni, hiszen ez a második gondolati központunk, a karmikus, negatív meghatározódásokat éppen a tudattalanunkban levő sugallat szerű negatív karmikus készetéseket ki- és felhasználva tudja irányítani a gazdát, így annak nehéz a józan eszére, a nappali tudatos énjére hallgatni (még akkor is, ha amúgy akarna, szeretne).

A pozitív belső átalakulási munkának csak nagyon sokára látszik meg az eredménye, és az árnyék-én az azonnali eredmények elmaradásakor, azonnal “lobbizni” kezd a személyi tudaton belül, hogy jobb, ha a gazda nem is törekszik a változásra, mert úgy sem lehet azt elérni, vagy úgyszincs annak semmi komoly értelme. Nagy éberségre van szükség ahhoz, hogy ezt a hangot felismerje, és tudatosítsa, hogy ez valójában nem ő, nem tartozik hozzá, bármennyire is ezt a látszatot próbálja kelteni a folyton duruzsoló árnyék-én. Az árnyék-énje hatására, mindenkinek elképesztő önbecsapásokra, ill. a tárgyi tények szerinti valóság ön maga elöl való eltitkolására kell számítani, amelyeket az asztrológiai sors-képletében a bolygó-együttállások és a bolygóknak a karma-pontokkal való együttállása, m ritka (de annál veszélyesebb!) esetben a két karma-pontnak az együttállása, vagy az azonos jegyben, vagy horoszkópházban való jelentkezése jelez. Mi is az árnyék-én? Természetes folyamatként, nagyon sok várandósság (terhesség) iker-foganással indul, de néhány hétre rá az egyik magzat elhal, amit a várandós kismamák (jövendő anyák) nagyon ritka esetben vesznek észre, hiszen ebben a fázisban a legtöbbje még azt sem észlelhette, hogy várandó lett („terhes maradt”). Ezért tehát tudni kell, az embernek (Az emberiség 65 – 70 százalékanak) a fogantatása utáni időszakban, az anyaméhben meghal az ikertestvére. Az édesanya várandóságának korai szakaszában észrevétlenül elhalt ikertestvére az aurája megmarad az élve maradt testvér aurájába fonódva, azzal eggyé válva, és aztán, a megszületett utódban olyan dupla, rejtetten kettős öntudati – valóságértelmezési , öntudati központot képez, mely az életének az erkölcsi rombolásra rendezéséből nyeri az erejét úgy, hogy a halott testvér fizikai megvalósulási-inkarnálódási kudarc-élménye „átöröklődik”, át származik, megmarad és rögzítődik a megszületett utódban, és az a testvérenek a kudarc-tudatával kénytelen élni, minthogyha az az ő kudarca és élet-sikertelenségi öntudata lenne. Azaz a megszületés sikertelensége miatt a megszületett egyént gyöttri folyton az irracionális és indokolatlan – tárgyi valóság alap nélküli! - szomorúság, a hiábavalósági érzés, a szintén irracionális kudarc-élmény, az általános bizonytalanság és alkalmatlanság érzése, ami a legtöbb esetben, manapság korai depresszióhoz is vezet… (Ez is az egyik oka a manapság oly divatos divatossá vált szellemi betegségnek), illetve az önbizalom, az öntudati, önértékelési-, tehát a a személyi bizonytalanság is folyamatosan jelen van. Mindez folyton kétségeket támaszt benne, és az élet- vállalás és a karma-oldás helyett,

az ellenkező irányba, a lemondás és önfeladás irányába, a pozitív megvalósításaival ellentétes célok és megvalósítások irányába tereli a figyelmét és a képzeletét. Amíg nem ébred valódi öntudatára, addig ezek a visszahúzó, romboló és hátráltató készletések, a finoman zavart, vagy gátlásos, bizonytalan viselkedés, mindössze a környezetében élő emberekben tűnnek fel és lehet, hogy önmagában észre sem veszi. Az árnyék-énje önt a karmája fenntartására, negatív meghatározottságainak a megőrzésére – mint például erős indulatoskodás, haragvás, egoizmus, önérzeteskedés, téves morális elvárások támasztása és téves ítéletalkotások, mások lenézése vagy mások háta mögötti áskálódás és felettük való öncélú uralkodási törekvések (manipuláció), az élettársi kapcsolatokban a közös karma-verklizés és káprázatvilág megőrzésére – és dagasztására, növesztésére veszi rá. Mindeközben lehazudja ennek a kettős – háttéri, negatívan manipuláló, második tudatnak a puszta létezését is (mármint az árnyék-énje). Sőt felhasználja az összes negatív meghatározottságát arra, hogy azokban elrejtőzve még nagyobbra duzzadjon. Ezért a „gazda – személy” minden olyan, a horoszkópja szerinti pozitív megvalósítást letagad, és azokat értéktelennek beállító, a saját igazi értékeit elméletileg lekicsinylő és valósággal leromboló életképzeteknek a logikája szerint él, és a valós életfeladatoktól őt elterelő lehetőséget ragadott meg. Sőt, a legtöbb esetben téves módon és hibás célok mentén választott élettársat is, nem ismerve a tudattalan meghatározottságait és ezt az árnyék-énje által sugallt hibás, életnyerési gondolkodását, fonák, de a számára természetesnek tűnő logikáját. Ezáltal, a „gazda” önkéntelenül és öntudatlanul elkerüli a tényleges boldoguláshoz: a megváltódáshoz vezető életfeladatait és felületes problémamegoldással, miközben nagyon meg van elégedve magával és azt képzelettel, hogy a világot a leghelyesebb módon járt el. Eközben saját magát vezette félre, miközben technikai tudományos trükkök alkalmazásával és babonás téveszmék kergetésével elkerülte azokat a szükséges, hosszú távú gyakorlati élet-feladatokat, melyek a valódi változást és boldogságot jelentették volna. Az árnyék-énje viszont, ezeket a kudarcokat is felhasználja, hogy még alattomosabban és még mélyebbre süllyessze az önsajnálta, a lemondásba és a kétségbeesésbe. Ahhoz, hogy ezt a nihilista gondolati reflexekből létrejövő, másodlagos, de annál gonoszabb árnyék- lényt – Ezt a fonák, nihilista rációt! – kiűzze a tudatából, mindig le kell lepleznie annak a tévútra vezető sugallatait, azokat ki kell hoznia a napfényre és szó szerint is, le kell gyilkolnia. Le kell győznie a pesszimista, vagy a júdási (Önámító), spekulatív gondolatvezetési ösztönét, a rossz, negatív, vagy rombolási készletéseit és lemondó, önelveszejtő hangulatokat, a hangulatoskodást (Érzélgősséget), és a hiábavalósági érzéseket ébresztő kétségeket és fokozott esetben: az ezekkel járó kétségbeesést, a korábbi kudarcok ok – okozati összefüggéseinek a metafizikai szintű feldolgozásával, lelkiismeret-furdaláson keresztüli hibabelátás megélésével, a kudarcokból való kilábalással, az elmélet és a tapasztalat egybevetésével és a hosszú-távú következmények megfigyelésével. Meg kell tanítsa saját magát levonni a helyes következtetéseket és a megváltás logikája szerinti értékítéletet használni, tehát a spirituális életszemlélet, józan és igazságos egyéni hibabelátó filozófiát kialakítva. A legtöbb esetben igen fontos lehet és jó eredményekkel kecsegtet az, hogy vonuljon el és kreatív magányban – a sorsképlete ismeretében és az Egyetemes Törvények tükrében – elemezze a mind a párkapcsolati, mind a munkatársi, valamint a barátkozási tapasztalatait, mert a boldogulás és a megváltás felé vezető utat mindenkinek magának kell végigjárnia, a gyakorlati tapasztalatait megfigyelnie és megjegyeznie, majd a belőlük levont következtetései által saját sorsát a megfelelő irányba terelnie. Ezekre, a környezetük által „meg nem értett zseniálisnak” kinevezett az ikrek karmával és a szűz karmával született személyekre a leginkább jellemző árnyék-énes karma-program általában, ami úgy is kifejtheti a megvezető hatását, hogy a gazda – személy, a felszínen naiv, jóindulatú és erényes, miközben a lélek legtitkosabb belső rejtekében, akár öntudatlanul is, de kevély és beképzelt, gőgös és titokban sóvárogva szomjazza az elismerést. Ez a külső és belső valóság közötti eltérés frusztrációs érzéseket, nyugtalanságot, irigységet és féltékenységet okoz, aminek a hatására a beszélgetéseiben és gondolataiban egyaránt, igazságtalanul ítélkezik, kritizál, vádaskodik és nehezelt alaptalanul. Ítéletalkotásaiban kettős mércét használ: akinek értékeit elismeri, azzal szemben a végsőkig elfogult, az ellenségei vétkeket azonban ördögivégé nagyítja. Ahhoz, hogy ne kelljen szembesülnie hiúságával, rossz lelkiismeretével és az árnyék-énje miatti, rejtett alattomoságával, még ha önkéntelenül is, de folyamatosan elferdíti, letagadja a spirituális lényét és az, az arra rakódott karmával működteti. Egészen pontosan: a nappali éber tudata, elveti a spiritualitást és ahelyett, hogy a felettes – képzeletileg is felelősségteljes – öntudatával működne együtt, inkább mindig a karmikus készletéseit részesíti előnyben. A tárgyi valóságot szépíti, kiszínezi vagy ellenkezőleg, ködösíti, összekeveri a szezonat a fazonnal, és a tárgyszerűséget, valamint az időrendiséget figyelmen kívül hagyva, vagy megfordítja, akár csak az ok – okozati összefüggések sorrendjét, mindent össze – vissza beszél és gondol, vagyis bemocskolja a valóságot minden szinten, attól függően, hogy épp szimpatizáns vagy ellenséges személyekről van-e benne szó. Ennek megfelelően fizikai szinten is ínycségekkal, édességekkel, alkohollal, kávéval, igyekszik elfogadhatóvá tenni azokat az élethazugságokat, melyek józanul elfogadhatatlanok. Ennek a programnak a hatására esetleg igyekszik a környezetében élőknek letörni illetve semlegesíteni, vagy lehetetlenné tenni az akaratát, akarat és igazság-érvényesítési törekvéseit, vagy ami jellemzőbb lehet, képtelen érvényesíteni másokkal szemben az akaratát, de pontosan az előbbieket miatt, hiszen ön sem biztos a végén már saját magában, vagyis a saját igazi, őszinte szándékaiban sem. Ezért öntudatlanul és önkéntelenül is, de a sugallatok és sejtelmek szintjén irritálódik minden olyan személy jelenlététől, akiről úgy képzelettel, hogy könnyebben érvényesül és személyi akaratát, személyi szabadságát az ön által jónak tartottnál erősebben és esetleg önnel szemben is érvényesíti. Így függőségi és alárendeltségi viszonyokba is keveredhet, mert elveszi mások önállóságát, vagy – és inkább ez a valószínűbb tehát: - nagyobb valószínűséggel az akaratérvényesítés hiányából és alárendelődési vágyból fakadóan másokkal szemben kiszolgáltatottá válik. Következésképpen, aki ténylegesen boldog akar lenni, annak minden áron (A kauzális horoszkóp leleplezéseinek a segítségével) meg kell az árnyék énjétől szabadulni, mert kizárólag csak azok érhetik el a tényleges megváltást, akik minden kettősségtől, a kettős gondolkodástól, a kettős vágyakozástól, de főként a kettős – tehát a két irányú képzelődéstől, a két fajta és rendszerint egymással szögesen ellentétes, jövőre vonatkozó képzetalkotástól.